

Изменама Кривичног законика које су усвојене 21. маја 2019. године, а којима је, између осталог, предвиђена казна доживотног затвора без могућности условног отпуста за најтежа кривична дела, претходило је закаснило, али жустро негодовање “струке” (у даљем тексту: **струка**), које није дало никаквог ефекта на предвиђена законска решења али је зато извршило незанемарљив утицај на формирање јавног мњења и значајно допринело идентификацији “гласова разума” у друштву. Обзиром да је један од основних приговора струке недостатак дебате и дијалога у вези измена Кривичног законика, интересатно је да је струка сама била прилично једногласна у дебати (уз изузетак оних код којих се припадност власти преклапа са припадношћу струци).

Тако смо по ко зна који пут видели да је максимално два мишљења могуће имати о некој теми. Посматрач-лаик је имао избор да се приклони популистичко-репресивном таласу и сложи са политичарима или да прихвати децидне позиције струке да је предлог закона апсолутно неуставан, противан ратификованим међународним конвенцијама и цивилизацијским стандардима и уопште једна правна брљотина. Струка је, да буде занимљивије, створила тензију унутар себе да ниједан крштени правник не може да не буде присталица понуђеног решења јер би то значило да је противник права, разума и живота, тако да је могуће да је то један од разлога што нисмо чули нити једно издвојено мишљење. Са тако скромном лепезом доступних мишљења не треба да нас изненађује што се лаичка јавност увек одлучује да примени одавно утврђене критеријумиме за заузимање става - симпатије или антипатије према власти. Закон је усвојен, то је решена ствар и заиста није битно ко је у праву, као што није ни било од почетка. Али, можда није лоше приметити зачетке популизма и у струци.

Најеминантнији правни умови наше земље - универзитетски професори, судије, адвокати се слажу у две ствари: да строгост кажњавања не утиче на смањење криминала (заиста несрећно формулисана реченица адвоката Слободана Бељанског [у гостовању у Дану уживо на Н1](#), али овде нећемо да оспоравамо мисао за коју претпостављамо да стоји иза ње) и да доживотни затвор лишен “права на наду” у супротности са [Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама](#), конкретно са чл. 3 Конвенције којим се забрањује подвргавање мучењу, нечовечном или понижавајућем поступању или кажњавању, као и са последичном [судском праксом](#) Европског суда за људска права (ЕСЉП).

Судија Мајић и право на илузију

Пише: Иван Нинић
среда, 05 јун 2019 11:17

~~_____~~

~~_____~~

Судија Мајић и право на илузију

Пише: Иван Нинић
среда, 05 јун 2019 11:17

